

γιά νά... τὸν Ἰανουάριον... ποιῶν ἀλλήνεια... "Ἐναν νέο φθινόπερνό, ὡφαίον σάν τό!... Μὲ μάται βελούδηνά ἀπό κείνα στὸ βλέμμα τῶν δούλων κανεὶς δὲν μπορεῖ ν' ἀντισταθῇ... "Ἄς, ὑποθέσουμε διὰ οὗτε ἔγαντας αὐτούς καὶ διὰ τὴν δικῆ του. Ναι, ἀπό καιρὸ δικῆ του. Και τὸ ταξίδι μου στὴν Νορμανδία φέμα, γενέτικα καὶ τα τηλεοραφήματα, τὰ οποία ἐστέλνει μιὰ καλλιθώλη φύλη, ἐν γνώσει τῶν σχέσεων μου μὲν τὸν Ἰταλό. Πάει καλά ώς ἐδῶ τὸ μυθιστόρημα;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Θαυμάσια!

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ωστόσο, ἐπίτρεψέ μου νὰ συντομεψω λιγάκι. Σέρεις διὰ τὸ καταρρέων καλά στὶς μικρές δημητρίες... Μοῦ λείπει ἡ τέλην. Ἐφάγαμε λούπον οἱ δύο μονάχοι. "Υστέρα φέμενα στὸ σπίτι μου καὶ ἐντύπωσα, ἐνώ δέκινον μὲ περίμενε στὸ αὐτοκίνητο. Ήριν ἀπὸ τὸ γεῦμα είχαμε κάνει μιὰ βόλτα στὸ δάσος... Μᾶ γιατὶ μὲ κατάταξης έστο; Λέν λέπτον; Ποῦ θέλεις νὰ πηγαίμε κατόπιν; Φυλακές σὲ πάλποι σὺν φετούσαν. Στὸ Συδού, στον στὸν Συρού... Στὶς δέκα, θέατρο. Σὲ πού; Έμπόρος, φαντασίας μου, κωνίσιοι λιγάκι. Στὸ "Οντικόν". Είμαστε κομμένοι σ' ἓν σκοτεινὸν θεορεῖο, κοντά-κοντά, πασσένον από τὰ χέρια. Αὐτὸν είνει όλο... Μετά τὸ θέατρο, ἀφρόν στὸ σπίτι του τὸ μικρὸν Φλωρεντίνο καὶ τῷ πού σού φέρνων τὸ ἄφρωμα τῆς ἀνάπονης του. Καλὴ είνει ἡ ιστορία που σού είλτα; Μᾶ μίλα λοιπόν!... Κοπίσαστο τόσο πολὺ γιὰ νά σ' εὐχαριστήσω!

ΕΚΕΙΝΟΣ. (Μὲ σφιγμένα τὰ δόντια) — Παληό....

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ωλέτε λοιπόν θά μὲ σκοτώσης;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Οχι, δέν σκοτώνω πειά.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ξεμένους;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Σύνθηκα!

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Αμην!... Θά μον ἀνοίξῃς τὴν πόρτα;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Ενα λεπτό.

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Καὶ δυος μοι τὸ εἰκες ὑποσχεθεῖ. Τί ἄλλο ζητάς ἀπὸ μένα;

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Θέλω νὰ σου ἀφήσω μιὰ σπάνια, μιὰ ὑπέρτατη ἐνέδυσσον. Καὶ ποὺ νὰ φέρων τεμειούλα ὁ ἀνθρώπινος κτήνος ποὺ κρύβομε δύο μέσα μαζί.

ΕΚΕΙΝΗ. — Φάνει, φτάνει... "Αφησέ νά φύγω. Δὲν μπορῶ νὰ βλέπω πειά τὸ πρόσωπό σου αὐτὸν ποὺ μὲ ἀξεὶ τρελλοῦ, τὰ γέρμα σου αὐτὸν ποὺ μουαίνουν... Θέλω να φύγω! "Ολα ἐδῶ πεμέ, μέ τρομάζουν! Θέλω να φύγω!...

ΕΚΕΙΝΟΣ, (τὸ Εξαγωγιωμένος ἀκόμη περισσότερο, τρομοκράτης). — Θά φυγεῖ μὲ τὴν ἀλλα μαζί. Ήμερειά ποστού νὰ σου πάι τὸ ριγοκινδυνεύοντος ή γνωστές τοῦ εἰδούσων σου. "Ακούσε... Στὰ 1918 είμαστε ἔκει κάτω στὴν συμματοπόλεμα, μὲ στὶς λάσπες καὶ στὰ αἵματα... Δεκαπέντε μήνες καὶ δεκαπέντε νύχτες δὲν είχε σταματήσει οὔτε στιγμή η ἐπίτευξης. Ενα βράδυ μᾶς βάσουν νὰ ξεκομιστοῦμε... Είμαστε οἱ δολοί τους αἴσιων. Ο μανύνας μον, τὸ πιλήσιο μον, τὸ δέρμα μου, δῆλα αὐτὰ τὰ κονιάρια, ἀνέδιπτα μᾶς βράδυ σαραγέιον. "Εξαφανιμένη μὲ πιάνει μιὰ τρελλή ἀφεντικά νὰ καθιερώσει διὰ φρεσοργανικούς, καὶ να φιλήσουν δύο υγρά γειτηνά, τρυφερά... "Ηταν μιὰ ἐπιθυμία ἀκατανίκητη. Παίρνω μιὰ ἀδεια 24 ώρων καὶ τρέχω ἐδῶ στὸ Παρίσι, στὴν ἀγαπημένη μου, βασίνοντας δῆλη γύνακα... "Εφτά μήνες δέλη τὴν είχα ίδει, ἐφτά μήνες ποὺ τὰ γράμματα τῆς μ' ἔκαναν... Μὲς στὸ χρόνο μου εἶχα και μιὰ ἀγνοία: Μήπως τὴν πινέκω μὲ τὸ πρότοιο ἀγάλκασμα! Μπαίνω στὸ σπίτι μου... "Εδώ στὸ ἀγαστήριο μου ἔνα ἀδύνατο φῶνας ἀγνοούνος... "Η μικρούλη μου εἶχε προσωματίζει διὰ δηρόχομους καὶ μὲ περίμενε... (Πληνεῖ ἔνα ἀγριό φέλος). "Α! Α! Α!... Α... Η σιγήνη πού πλήκα... Σὰν ἀποβολόμενος καιροφόρηκα στὸ κατόπιν τὴν θύρας... "Η μικρούλη μου, η ἀγαπημένη μου, ἔτην στὴν ἀγκαλιά ἐνός υδροφόρου διπτερεύοντος, ἔνος κουνουπιέ... Μέλις μὲ εἶδε, οὐδὲλαξες ἀπὸ τρόφο. Ή γροθά μου ἐπεσε ἀμέσως βαρεά ἐπάνω στὸν κλεψτήν. Εκείνη λίγο ἐπειδή, ποὺ θα σωματικά κάτω ἀπ' τὸ φύτο της;... Αὐτὴ λοιπόν ἥταν ἡ λόγη τοῦ χειρός μου. Αὐτὴ λόγη μου ἐπιθυμία γι' ἀγάπη, για λόγια τρυπανίας, κι' ἔγκων, δύρδα, τὸ χειρός μου. Παρούση, μὲ πολὺ μένει πειά παρά νά γνωρίσεις ἔκει κάτω στὸ σφαγείο... "Οχι δικας πρὶν τοὺς ἀδικητούς καὶ τοὺς δρόσου... "Ανοίξει ἔνα λάκκο τοῦ τοίχου... Παρούση, μὲ δύο μ' ἔρθετε; Η δύσκολης ἐπεφράδησαρκός στὸ Παρίσι καὶ δῆλοι είχαν κρυψει τρομαγμένους στὰ υπόγεια... Και τώρα, ἀγάπη μου, πρὶν χωριστούμε, θέλω να ίδουμενι τετέρα απὸ δέκα χρόνων σπιτή...

(Κατακτήτινην ἀ τὸν φόβο της αὐτὴ κάνει τρεκλίζεις ντας δυό βήματα σὰν για νά υγή. "Εκείνος μὲ μιὰ ἀπότομη κίνηση φύγει πρὸς τὸ τοῦ τοίχο δέν προσθέτει. "Εκείνη πλούτεισα... Τεντώνει τὰ χέρια της... ἐν μπορεῖ νὰ στριχτεῖ, στὰ πόδια της... "Ἄργη ἀπεργεῖται καὶ φρεγανεῖ, ὑπὸ τὸ λευκόν, φῶς τοῦ προθερέων, στὸ πρωιαστικό αὐτὸν θέαμα: Στὴν γνωστὴν τοῦ σκαμμένου τοίχου, δύο σκελετούς, συγκεχυμένους σὲ μιὰ σπασμω-

δική στάση...)...

ΕΚΕΙΝΗ (ἀφήνοντας στραγγάριο). — "Α!...

(Χτυπά την σὰλη πληγωμένο ποντίλι τὸν ἀρρεῖ πέτρα καὶ σωραίζεται στὸ χώμα).

ΕΚΕΙΝΟΣ. — Επιτόπος, ἀγάπην... Επατούσαμε... ("Ανοίγει τὴν περισσέντερη γνωστική). Πλήρωσες... ἐπατούσαμε. Καὶ τούτα πετά μπροστὲ να σε καθησυχάσασ. Οι σκελετοί είνει ψευτικοί... Τοὺς

ΣΙΑΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

B. K.

Τὸ πρόσωπό της τὸ νόν-πλήν-οὐλέτα νοστιμάδας καὶ πικαντομορφ. Βλέπει τὸν κόσμο ἀλλὰ δὲ συμβιβάζεται μὲ τὰ γοῦστα του, ἔχει τὸ χαρακτήρα της παρ' ὅλο τὸ ποικιλίστικο καὶ παιδιάστικο ὄντος της. "Ισως γ' αὐτὸν δὲν ἐπιδύωσει πολὺ τὶς κομικές δεξιότητες καὶ σημεικητόρες εἰλικρίνειας πληνούσα περισσότερο σ' ἔνα φιλικό καὶ συμπαθητικό περιβάλλον παντοτε κομψότατα τυχισμένη. "Ως συνομιλήστρα πολὺ εύχαριστη.

H MONTAIN

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

"Εκτάκτως ἐπιτυχής ή χρεωτική ἐσπερις τῆς Λέσχης Αὐτοκινήτων εἰς τὸ Καπρὶς τὴν παρελθόνταν Τετάρτην.

— "Ολαί αἱ κομικά! Αθῆνα παροῦσα. Στὰ θεωρεῖα διαφορίνει μεν πακέτον "Αρμπίτο ντέ-ελέγκανς, κ. Κ. Ζαρίφη μὲ λευκό κρέπισταν, κ. Α'Ντ. Στιβαρίτου μὲ μαύρη τουαλέττα καὶ "ντεσεσέν" ἀπὸ στράζ, κ. Κ. Αθανασίου μὲ πρετ-φοραιν σὲ καλλιτεχνική φόρμα καὶ ἀπόγονον. Σαρτρές", δίς "Αλ." Ανδριάστου μὲ λευκά, κ. Αλ. Χωριώνη μηνύμην πεντάγων μὲ φόρο μονοσέλινα, δίς Ε. Εβλειδη μὲ μπλε τετὲ γκρι καὶ "σορτί" συντονισμένη, κ. Θ. Φοιάδη μὲ θαυμασίαν λευκή τουαλέττα, κ. Στρατήγη μὲ μαύρη ταφτά καὶ "μπρετέλλη" ἀπὸ στράζ, ένας πελώρος φύγοκος μαρδός στὸν ώμο, κ. Γεωργολοτούλος εἰς Αντοταλίας, γοητευτική σιλουέτα μὲ ταφτά πλεύσ-ειλικρίνειας δέκαν, Μ. Μαλιδίδη μὲ μαύρη μουσελίνα, τόσον ωραία συνδιασμένην μὲ τὴν ζανθήν εμφορά της, κ. Νάνδα Κυριακού, ἀληθινὸν κομψοτελένην θαυμάσια μὲ τρυφερή τελετήν σε πραμήνην θαυμασίαν θανάτου τουαλέττα, κ. Λ. Λαμπάκη οργάνων καὶ κομψή περιποίηση, κ. Σταύρου περιποίηση μὲ λευκή τουαλέττα, δίς Κ. Ζουζούλου μὲ ἀπόρο κρέπι - σατὲν ἀμυδρός αντικαματέ, δίς Κ. Λίτη μὲ όδης.

— Τὸ γρούπι τῶν Δεσποινίδων συμπειριλάμβανε πολλὰ ώραῖα «σπεσιμά»: δίς "Ελλή Λουόνου μὲ δαντελέλλα μπεξ καὶ σορτί ἀπὸ βελούδη μπεξ. Διά Πέρλη "Αναστασάδη μὲ τούλινην τουαλέττα δεργεῖ - ώ. δίς Μ. Μητραπούτη μὲ ταφτά γκρι - μπλε ἐν συνδιασμῷ ἀργάν, δίς Δ. Βουλούπη μὲ τούλινο στὸν λευκόδις "Αλίκη Διλασάρου μὲ κρέπι - μπριγάν ίθουάδι, δίς Μαρία Σταύρου μὲ κρέπι - σατὲν πετάλινα φόρος δέργη, δίς Δ. Ι. Σακούραφάρου μὲ λευκή τουαλέττα, δίς Κ. Ζουζούλου μὲ ἀπόρο κρέπι - σατὲν ἀμυδρός αντικαματέ, δίς Κ. Λίτη μὲ όδης.

— "Επίσης παρενερθησαν κ. καὶ κ. Μασσόνη, μὲ τουαλέττα γκρι-βεδ μάτιαντακτέ, κ. Λευκή κιτρίνη τουαλέττα, κ. καὶ κ. Π. Μπλέλπη, κ. καὶ κ. Αργυροπούλου, κ. καὶ κ. Α. Βοϊλάρη, κ. καὶ κ. Α. Θεοφορίδη μὲ κόκκινη μουσελίνα, κ. καὶ κ. Μελλά, κ. καὶ κ. Αποστολίδη, κ. καὶ κ. Κηφ. Τριανταφύλλου μὲ κομψότατην τουαλέττα δέκαν, κ. καὶ κ. Λυκούρηδης, μαύρη μουσελίνα, κ. καὶ κ. Βούλτου, κ. καὶ κ. Κωστοπούλου μὲ φόρο, κ. καὶ κ. Γκαραντάρη μὲ μπλε-ειλικρίνειας δέκαν, κ. καὶ δίς Α. Μαργαρίτης πλεύσ-ειλικρίνειας ταλαντάσης, κ. καὶ δίς Α. Καραντάρη μὲ μαύρη καὶ δάσητη τουαλέττα, κ. καὶ δίς Δ. Δημητράδη διαδίκη ώραιά εἰμιφάνιος μὲ τρυπέταινε φόρος τὸν Μοντέλο Λελόγυνας.

H MONTAIN

οεις νὰ φύγησ. "Αντίο, γλυκειά μου ἀγαπημένη!... ("Εκείνη, δωτόσ, δεν ταλεντεῖ. Γέρνει ἐπάνω της ἀνήσυχος). Νά, πάσο τὸ χέρι μου καὶ στόχο!

(Μὰ οὔτε μιὰ φρυκίας δὲν ταράξει τὸ σῶμα της. "Εξαφανισθεῖσα καταλαμβάνεται ἀπὸ μιὰ ἀνεύποτη ἀγωνία). Μά ἀπονέτε μολύπον. Ελευθερώτερος σοὶ λέω... Νά κινή δὲποδειξε... (Τρέχει, παίρνει τὶς κονιάκες της γεράτες πίτουρο καὶ τὶς φίλες καταγάγης). Κύττασε... Παίζαμε τὶς κλονήκες... (Τρέλλος ἀπ' τὴν ἀγωνία, στηρίζεται στὸ ένα τὸ γόνατα καὶ ἀναστρέψει τὸ έπαλλονέ κάτω σώμα της φίλης του. Μά δὲν εἰναι πειά πιστά ἔνα πτώμα δίχος ζωή). Μά θλα... μά θλα... ἀγάπη μου, σὲ παρακαλῶ... Σήκω... Μικρώλη μου, μικρώλη μου, μ' ἀδύο σού λέω διὰ τὴν πεντηκόντην. Καταλαβαίνεις: Τοὺς ἀληθινοὺς τοὺς ἐδιωκάντας καὶ τίποτε ἄλλο. Μά κλωτσιά καὶ ἔσω ἀπ' τὴν πόρτα... δὲν ἔξιζαν περισσότερο... (Δοκιμάζει νὰ τὴν στήνῃ δοθήη). "Εκείνη κρέμεται στὰ χέρια του, τανισμένη στὰ δύο,

μὲ τὸ κεφάλι γεμένο πίσω, μὲ τὰ γειτηνά μισονιάτα. Ρενέ!..

("Εγγίζει τὸ βλέφαρό της πασπατεντά, κολυνή έξαφανα τὸ αὐτὸν στήθος της, καὶ ἀναπηδᾶ κατατρομαγμένος). "Ω, τί έκανα... "Ω, τί έκανα... Τὴν σκότωσα... Ταράτα!

A Y L A I A

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ "ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,

ΠΟΥ ΚΥΑΚΑΦΟΡΕΙ ΑΓΙΟΝ ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΑΝΗ ΚΑΙ ΒΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

* Εκτός της ἐπικαίρων ἐκλεκτῆς ςήλης της, καὶ τὸ νέον μας ἀνάγνωσμα : ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ — ΟΙ ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ — ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ — ΟΙ ΜΑΤΟΓΙ ηδὲ μέσον τῶν αἰλινών, τὸν Δαμοικανὸν Μαραχού ΜΑΤΩΙΑ ΝΤΕ ΖΙΡΑΛΔΟ έξοχικοτοῦ τῆς Ιερᾶς Εξατάσωσης, μάλι, μάλι.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΚΙΣΤΕΜΕΚΕΡΣ